

BABEŞ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM
BIOLÓGIA ÉS GEOLÓGIA KAR
GEOLÓGIAI INTÉZET - MAGYAR TAGOZAT

UNIVERSITATEA BABEŞ-BOLYAI
FACULTATEA DE BIOLOGIE ȘI GEOLOGIE
DEPARTAMENTUL DE GEOLOGIE, LINIA MAGHIARĂ

Kolozsvár / Cluj-Napoca
2024

Tartalomjegyzék

COCÂRA Anet-Emese: A Géta-takaró alsó lenyésesi zónája a Jiet-völgy mentén (PetrilaVoineasa): kőzettani és szerkezeti jellemzés ¹	3
CSUTAK Robert: Ahol a vörös vizek folynak: Verespatak bányavizeinek fitoremediációs kísérlete ²	4
HORVÁTH Árpád: Az Erdélyi-medence szénhidrogén rendszerei ²	5
LÁSZLÓ Ákos: Összefüggések az <i>Entzia macrescens</i> populációdinamikája és a víz fizikai- és kémiai paramétereinek változása között ²	6
TÓTH Gergő: A Valea Arsului (Brad környéke) neogén magmatitok hidrotermás átalakulásai, kőzettani, ásványtani jellemzése ²	7
VAGYAS Emőke: A tekerői (Hunyad megye) jura ofiolit kőzettani és ásványtani vizsgálata ²	8

Cuprins

COCÂRA Anet-Emese: A Géta-takaró alsó lenyésesi zónája a Jiet-völgy mentén (PetrilaVoineasa): kőzettani és szerkezeti jellemzés ¹	3
CSUTAK Robert: Unde apele roșii curg: Experiment de fitoremediere a apelor de mină la Roșia Montană ²	4
HORVÁTH Árpád: Sistemele de hidrocarburi în Bazinul Transilvaniei ²	5
LÁSZLÓ Ákos: Dinamica populației de <i>Entzia macrescens</i> de la Sic în contextul parametrilor chimici ai apei ²	6
TÓTH Gergő: Studiul petrografic și mineralologic ai andezitelor neogene hidrotermalizate de pe Valea Arsului (zona Brad) ² ...	7
VAGYAS Emőke: Studiul petrografic și mineralologic al ofiolitelor jurasice de la Techereu (județul Hunedoara) ²	8

¹ az őszi (2024. szeptember 2.) záróvizsgán megvédett dolgozat / lucrare de licență susținută în sesiunea septembrie 2024

² a nyári (2024. július 1.) záróvizsgán megvédett dolgozat / lucrare de licență susținută în sesiunea iulie 2024

A Géta-takaró alsó lenyenesési zónája a Jiet-völgy mentén (PetrilaVoineasa): körzettani és szerkezeti jellemzés

COCÂRA Anet-Emese

Témavezető: dr. Mosonyi Emília

A Zsec-szoros mentén, nyugatról kelet felé haladva a Géta takaró lenyenesési zónája mentén találkoztunk a Sebeş-Lotru terrén retromof amfibolos és csillámos gnájszaival, a Groapa Seacă könyékén, meg csillámos gnájszokkal, pegmatitokkal és migmatizált amfibolitokkal, a Danubi területek laramikus takaróinak közeteivel (Urdele és /vagy Lainici takaró), melyek leptamfibolitos közettársulásból és csillámos kianitos gnájszokból állnak, és melyek erős dinamikus retromorfizmust szenvedtek, emiatt zöldpaláknak illette szericites paláknak tűnek, amit(Berza & Seghedi, 1983) a Drâgsani térréhez sorolnak. Továbbá előfordulnak kvarcitos muszkovitos plagiognájszok és amfibolitok, erősen migmatizálva ezért ezt a szekvenciát (Berza & Seghedi, 1983) a Lainic Páius terrén közeteivel azonosítottak. Mindkét Danubi közetszekvenciát granitoidok vágnak át (Muntele Mic, Sfârdinu, Cherbelezu, Ogradena). A jobbos Cerna-Jiu nagyméretű eltoldás egy 40km-es ÉK irányú elmozdulást eredményezett (azonos szerzők adatai szerint), ami szétroncsolta, elvonszolta a zóna tektonikai egységeit, ezért felismerésük nehézségekbe ütközik. Az Urdele takaró és granitoidjainak K-Ar módszeres datálása 447- 96Mé adatokat eredményezett, ami a variszkusz szerek között alpi átgyűrásáról árulkodik. (Grünenfelder et al., 1983). Az általunk felismert közétek a Sebeş-Lotru terrén dinamikusan retromorfizált közétek (gnájszok, csillámos gnájszok, zöldpalák kinézettel, pegmatitok) valamint a Danubi területek közepes-magas metamorf fokú, de dinamikusan retromorfizált közétek, szericites gnájszok, zöldpalák, elnyírt granitoidok és leukogránitok fekete földpáttal, valamint az ezeket fedő szericites grafitos paleozóos metadetritikus palák a Schela formációból. A nyírási zóna termodinamikai viszonyai 400C körüli dinamikus átkristályosodást mutattak, zöldpala fáciesű retromorf átalakulást (klorittal, aktinolittal, epidot- klinozoiszittal, stilpnometánnal) és 100-200MPa körüli differenciál feszültséget. A foliaciós és lineációs tektonogramok értelmezése egy ÉK dőlésű nyírással makroredőt mutatott ki párhuzamosan a penetratív extenziós krenulációs lineációval, amit egy 160/50 fokos dőlésű fölfeszültség irány váltott ki egy DKról ÉNy felé mutató irány mentén. A SEM+EDS ásványtani elemzések és kiszámított kristálykémiai képletek segítségével a Danubi területekből vett amfibolos mintában a Ca-csoport két képviselőjét sikerült kimutatni: ferro-kersutitot ($(Ca_{1,97}Na_{1,03}K_{0,11})(Fe_{1,32}Mg_{0,9}Ti_{0,5}Al_{1,26})(Al_{1,25}Si_{6,74})O_{22}(OOHFCI)_2$) és ferro-pargasit ($(Ca_{1,84}Na_{0,75}K_{0,12})(Ti_{0,1}Fe_{2,5}Mg_{2,07}Al_{0,51})(Si_{6,27}Al_{1,7})O_{22}(OOHFCI)_2$). Ezek az amfibolok a Ca- amfibol csoportból, jellemzők magas fokú orogén metamorf közétekre, valamint szkarn típusú kontakt metasomatitokra is. Ez utóbbi esetben az amfibolok típusa a CO₂ szerepére utal a dehidratációval társult parciális olvadás alatt (Kaszuba & Wendlandt, 2000), mikor alkáli-gazdag migma (leukogránit) keletkezhetett a kéreg alsó részén a Lainici Páius terrén karbonátos paláiban a Susița- gránit településekkel. Ugyanerre utalhat a kimutatott fluor-gazdag apatit társulása az amfibolokhoz.

Studiul petrografic și structural al zonei de forfecare a Pânzei Getice în lungul Văii Jieț (Petrila- Voineasa)

Conducător științific: dr. Mosonyi Emilia

În lungul Văii Jieț, mergând de la vest spre est, în lungul zonei de detasare a Pânzei Getice am întâlnit roci gnaise micacee și amfibolice retromorfozate precum și deasemenea gnaise micacee, pegmatite, amfibolite migmatizate- în zona Groapa Seacă- apartinând terenului Sebeş Lotru, alături de rocile pânczelor laramice Urdele/sau Lainici din unitatea Danubiană, constând din asociația leptito- amfibolitică, gnaise micacee cu kianit, care toate au suferit un intens metamorfism dinamic cu caracter retromorf, drept urmare având aspecte de sisturi sericitoase, sisturi verzi, și pe care (Berza & Seghedi, 1983) le-au alocat terenului Drâgsani. În afara celor amintite s-au mai identificat plagiognaise muscovitice cuarțoase și amfibolite intens migmatizate, și din această cauză aceeași autori le-au asociat sevenței de roci aparținând terenului Lainici Păiuș. Cele două sevențe de roci Danubiene au fost traversate de granitoide Paleozoice (Muntele Mic, Sfârdinu, Cherbelezu, Ogradena sau Șușița etc), determinând un metamorfism de contact de temperatură ridicată, ducând la formarea de filoane migmatice leucogranitice (cu feldspat alcalin negru) în jurul corporilor mai mari de granitoide. Falia majoră Cerna-Jiu, cu caracter dextru, a determinat o deplasare de 40km spre NE a unităților care au fost destrămate și intens forfecate (Berza & Seghedi, 1983), din această cauză recunoașterea unităților structurale din lungul văii Jieț comportă greutăți. Darea K-Ar a granitoidelor din Pântă de Urdele a dat valor de 447- 96Ma (Grünenfelder et al., 1983), ceea ce sugerează prelucrarea/reluarea Alpină a structurilor Varistice. Rocile recunoscute de noi reprezentă rocile retromorfozate dinamic al terenului Sebeş Lotru (gnaise, gnaise micacee, gnaise amfibolice cu aspect de sist verde, pegmatite) precum și rocile retromorfozate dinamic ale unităților Danubiene (de metamorfism inițial mediu-ridicat), cum ar fi gnaise sericitoase, sisturi verzi, granitoide și leucogranite forfecate/laminate tectonic, precum și rocile secentelor metadetritice Paleozoice sericito-grafitoase acoperitoare, parțial și formațiunea Jurasică de Schela. Au fost deduse condițiile termodinamice din zona de forfecare Alpină a Pânzei Getice, ca fiind o temperatură de recristalizare dinamică de ~400°C, în faciesul sistemelor verzi (cu clorit, albit, actinolit, epidot- klinozoisit, stilpnometan) și un stress diferențial între 100- 200Mpa. Prin interpretarea tectonogramelor foliațiilor și liniațiilor milonitice, s-a evidențiat o megacută de forfecare, cu înclinare spre NE, având asociată o liniație de crenulație extensională, paralelă cu axul cutiei, determinată de un stress principal cu axa 160/50 grade și orientat din spate SE spre NV. Determinările chimice punctiforme (SEM+EDS) pe fragmente de minerale a făcut posibilă calcularea unor formule cristalo-chimice ale mineralelor prelevate din sevența rocilor Danubiene. Astfel s-au evidențiat doi reprezentanți din grupa amfibolilor calcici: ferro-kersutit ($(Ca_{1,97}Na_{1,03}K_{0,11})(Fe_{1,32}Mg_{0,9}Ti_{0,5}Al_{1,26})(Al_{1,25}Si_{6,74})O_{22}(OOHFCI)_2$) și ferro-pargasit ($(Ca_{1,84}Na_{0,75}K_{0,12})(Ti_{0,1}Fe_{2,5}Mg_{2,07}Al_{0,51})(Si_{6,27}Al_{1,7})O_{22}(OOHFCI)_2$). Acești amfiboli se formează în metamorfismul orogenic de grad ridicat precum și în metamorfismul metasomatic de contact, de tip scară. În acest ultim caz, tipul amfibolilor evidențiați sugerează rolul CO₂-lui în procesul de topire parțială asociată cu dehidratare (Kaszuba & Wendlandt, 2000), ce are drept urmare formarea unor topituri migmatice alcaline în partea inferioară a scoartei, în sisturile carbonatice a terenului Lainici Păiuș la contactul cu intruziunea granitoidului de Șușița. Același fapt pare să sugereze și asocierea cu acești amfiboli al apatitului bogat în fluor, evidențiat și el.

Ahol a vörös vizek folynak: Verespatak bányavizeinek fitoremediációs kísérlete

CSUTAK Robert

Témavezetők: dr. Kis Boglárka-Mercédesz, dr. Fenesi Annamária

A bányászat Románia történelmének és gazdaságának fontos alappillére, de amennyire komplex és gyönyörű, éppolyan veszélyes is. Leghíresebb bányánk, Verespatak készleteit már a római korok óta kitermelik aranytártalma miatt. A bányák bezárása után az arannyal együtt járó, felszínre került nehézszáványok, mint a pirit, magnetit és szfalerit mállásnak indulnak, és együtt a bányászatból visszamaradt káros anyagokkal elszennyezték a környező területeket, patakokat, talajvízkészleteket. A hasonló, nagy területen diszpergált szennyezések kiküszöbölésére megfelelő egy feltörekvő restaurációs módszer a fitoremediáció, mely növények nehézfém túró és felvező képességeit használja a szennyezett területek visszaállítására. A fitoremediáció alkalmazása viszont erősen limitált, ezért szükséges megtalálni a területre legmegfelelőbb fajokat. Kutatásunk során tíz, egyaránt őshonos és invazív, pionír generalista és középszukcessziós gyepi/erdei növényfaj toleranciáját vizsgáltuk az extrém környezeti viszonyokra. A növények magvait bányavízzel és desztillált vízzel öntöttük megfigyelve a kettő közti különbségeket, a magok csírázását és a csiranövények elváltozásait. A tízből három faj emelkedett ki magas csírázási átlagukkal, az Oenothera biennis, Plantago media és Juncus atratus, melyek reményt adhatnak egy kizákmányolt terület felélesztéséhez.

Unde apele roșii curg: Experiment de fitoremediere a apelor de mină la Roșia Montană

Conducători științifici: dr. Kis Boglárka-Mercédesz, dr. Fenesi Annamária

Mineritul este un pilon important al istoriei și economiei României, dar pe cât este de complex și frumos, pe atât este de periculos. Zăcăminte din cea mai faimoasă mină a noastră, Roșia Montană, au fost exploataate pentru continutul lor de aur încă din epoca romană. După închiderea minelor, mineralele grele care au ieșit la suprafață odată cu aurul, cum ar fi pirita, magnetita și sfalerita, au început să se deterioreze și, împreună cu substanțele nocive rămase de la exploatare, au contaminat zonele înconjurătoare, cursurile de apă și rezervele de apă subterană. O metodă de restaurare emergentă pentru remedierea contaminării similar dispersate pe zone mari este fitoremedierea, care utilizează toleranța la metale grele și capacitatea de absorbție ale plantelor pentru a stabilii zonele contaminate. Cu toate acestea, aplicarea fitoremedierii este foarte limitată și este necesar să se găsească cele mai potrivite specii pentru zonă. În studiu nostru, am investigat toleranța la condiții de mediu extreme a zece specii de plante pioniere generaliste și de tranziție medie de pășuni/păduri, atât native, cât și invazive. Semințele plantelor au fost irigate cu apă de mină și apă distilată pentru a observa diferențele dintre cele două, germinația semințelor și leziunile puiețiilor. Din zece, trei specii s-au remarcat prin medii ridicate de germinare, Oenothera biennis, Plantago media și Juncus atratus, ceea ce poate oferi speranțe pentru revitalizarea unei zone exploataate.

Az Erdélyi-medence szénhidrogén rendszerei

HORVÁTH Árpád

Témavezető: dr. Silye Lóránd

Románia szénhidrogén telepei az Erdélyi-medencében annak különleges felépítésének köszönhetően alakultak ki. Aljzatának nagy részét a Tisza-Dácia terének alkotják, melyek fontos szerepet töltnek be a medence alakulásának későbbi szakaszában. Összesen 4 megaszekvencia jellemző az Erdélyi-medencére, felső kréta (rift,) paleogén zsák (sag) medence, alsó miocén (flexurális medence), középső-felső miocén back-arc (hátsó ív) szekvencia. A Kárpátok kiemelkedési ciklusai a medence üledékeit különböző módon gyűrték, minden megaszkenciát egy-egy unkonformitás követ. A medence középső részekre a mélytengeri üledékek jellemzőek, míg a mednece szélehez közeledve egyre gyakoribbak a durvább üledékek, valamint a rétegeket errózió okozta megszakítások. A sórétegek jelenléte elősegítette a majd későbbiekben keletkező szénhidrogének csapdázódását. A medence inkább a gáz lelőhelyeiről híres, megtalálható úgy a biogén, mint a termogenetikus gáz (utóbbi kisebb arányban van jelen). A középső rész jelképezi a gázmezők nagy részét, mivel itt kisebb volt a vándorlás mértéke, meglehetősen nagy mennyiségen található földgáz. A gáz összetevője hozzávetőlegesen 90%-ban metán, ezzel az aránnyal az egyik legisztráltabb a világon. A kitermelés napjainkban is folyamatos, bár kisebb mértéken, jobban korlátozva, ám az Erdélyi-medence még rendkívüli potenciállal rendelkezik.

Sistemele de hidrocarburi în Bazinul Transilvaniei

Conducător științific: dr. Silye Lóránd

Depozitele de hidrocarburi ale României din Bazinul Transilvaniei sunt rezultatul structurii și evoluției sale speciale. Evoluția microcontinentelor Tisa-Dacia formează subasmentul depresiunii și au jucat un rol important în etapele ulterioare ale evoluției acestuia. În total, 4 megasevențe sunt caracteristice sedimentatului Bazinului Transilvaniei: Cretacicul superior (rift), bazin sag din Paleogen, Miocenul inferior (bazin de flexiune) și secvența back-arc din Miocenul mediu și superior. Ciclurile de ridicare a Carpaților au format sedimentele bazinului în moduri diferite, fiecare megasevență fiind urmată de o neconformitate. Părțile centrale ale bazinului sunt caracterizate de sedimete depuse în medii depozitionale adânci, în timp ce sedimentele mai grosiere și discontinuitățile de eroziune devin mai frecvente pe măsură ce bazinul se apropie de margine. Prezența straturilor de sare a contribuit la captarea hidrocarburilor care s-au format ulterior. Bazinul este mai cunoscut pentru rezervele sale de gaze, cu gaze atât biogenetice, cât și termogene (acestea din urmă fiind prezente în proporții mici). Partea centrală a bazinului are cantonate cea mai mare parte a zăcămintelor de gaze, deoarece a migrația a fost mai mică, cu o abundență destul de mare de gaze naturale. Componenta de gaz este de aproximativ 90% metan, unul dintre cele mai pure din lume. Extracția continuă și în prezent, deși la scară mai mică și mai limitată, dar Bazinul Transilvaniei are în continuare un potențial ridicat.

Összefüggések az *Entzia macrescens* populációdinamikája és a víz fizikai- és kémiai paramétereinek váltakozása között

LÁSZLÓ Ákos

Témavezető: dr. Silye Lóránd
Konzulensek: dr. Kis Boglárka-Mercédesz, dr. Kövecsi Szabolcs-Attila

Az *Entzia macrescens* foraminifera faj (BRADY) finomszemcsés, aggrutinált, lapos trochospirális vázzal rendelkezik és különlegessége, hogy az *Entzia* nemzettséget Daday Jenő különítette el, az általa 1883-ban Erdélyből leírt *Entzia tetrastomella*, ma már érvénytelen faj révén. A leírás alapját képező példányokat a Déva közelében található sós mocsáról gyűjtötte be Daday, így az *E. macrescens* az egyedüli ismert modern foraminifera faj az Erdélyi-medencében, azonban az eredeti, a leírás alapját szolgáló példányok élőhelye sajnálatos módon már nemazonosítható. 2011-ben újra megtalálták a fajt egy Torda melletti sós mocsárban, és akkor ez volt az egyetlen ismert lelőhelye Erdélyben, viszont 2017-ben Széken sikerült kimutatni élő és szubfosszilis *E. macrescens* példányokat, ezzel ráćafolva arra, hogy a Torda melletti élőhelye lenne a taxon egyedüli előfordulása Erdélyben. Jelen kutatás során egy éven keresztül figyeltük meg havi mintavételezéssel a széki sós mocsarakban élő *E. macrescens* populáció egyedeinek morfológiáját és annak dinamikáját, valamint azok környezeti paraméterekkel való összefüggését. Így a széki élőhelyekről havonta 3 mintavételezési pontról gyűjtöttünk mintákat, mindegyiket az üledék legfelső, oxigéngazdag, körülbelül 50 cm² területéről, a FOBIMO előírásait követve. Mindhárom pontban havonta megmértük a víz fizikai-kémiai paramétereit: hőmérséklet, pH érték, elektromos vezetőképesség (EC) és az ebből számított teljes oldottanyag-tartalom (TDS), valamint a redoxpotenciál (Eh). Ezeket a méréseket Orion Star A 324 multiparaméter mérővel és paraméter specifikus elektródákkal (Thermo Fisher Scientific) végeztük el. A minták konzerválására 70%-os etanol és 2 g/l Bengáli vörös elegyét használtunk. A minták egy 63 µm-es szitán kerültek leiszapolásra, az iszapolási maradékot desztillált vízben konzerváltuk, hogy megakadályozzuk az egyedek kiszáradását. A mikroszkópos vizsgálat során az iszapolási maradékban, ha lehetséges volt, mintánként 100, véletlenül kiválasztott egyed vázán biometriai méréseket és megfigyeléseket végeztünk: mikrométeres pontosággal lemértük a kezdőkamra átmérőjét és a váz hosszú átmérőjét, meghatároztuk a váz kamráinak és kanyarulatainak a számát. Az adatokat a PAST 4.08 szoftver segítségével, statisztikai módszerekkel elemeztük. Az eredményeink arra engednek következtetni, hogy az *E. macrescens* egy magas türéshatárral rendelkező faj, amely még az ideiglenes kiszáradását a mocsárnak is túléli. A vázméretek eloszlása alapján egyértelműen kimutatható, hogy a taxon a mocsárban sikeres. A nagy türéshatár és széleskörű elterjedtség igazolhatja azt a hipotézist, hogy a mocsár területére akár madarak sejtségeivel is eljuthattak.

Dinamica populației de *Entzia macrescens* de la Sic în contextul parametrilor chimici ai apei.

Conducător științific: dr. Silye Lóránd
Consultanți științifici: dr. Kis Boglárka-Mercédesz, dr. Kövecsi Szabolcs-Attila

Entzia macrescens (BRADY) este un foraminifer cu test aglutinant, trochospiral plat, cu granulație fină care este unic prin faptul că genul *Entzia* a fost descris ca gen valid de Jenő Daday din Transilvania ca *Entzia tetrastomella*, o specie acum invalidă. Exemplarele pe care se bazează definiția genului au fost colectate de Daday din mlaștinile sărate de lângă Deva, deci că *E. macrescens* este singura specie modernă de foraminifere din Bazinul Transilvaniei, însă habitatul original al exemplarelor pe care s-a bazat descrierea nu mai poate fi identificat. În 2011 acest taxon a fost redescoperit într-o mlaștină sărată de lângă Turda, iar la acel moment era singura occurență a ei din Transilvania. Însă în 2017, exemplare vii și subfosile de *E. macrescens* au fost identificate la Sic, înfirmând astfel ideea că habitatul de lângă Torda ar fi singurul habitat al acestui taxon în Transilvania. În studiu de față au fost observate morfologia și dinamica populației de *E. macrescens* din mlaștinile sărate din Sic pe parcursul unui an cu frecvența de probare lunară și corelarea acestora cu parametrii de mediu. Astfel, au fost colectate probe din 3 puncte de prelevare în habitatele sărate, toate din zona superioară, bogată în oxigen a sedimentului de pe aproximativ 50 cm², conform specificațiilor FOBIMO. În toate cele trei puncte, au fost măsurări lunare ale parametrilor fizico-chimici ai apei: temperatura, pH, conductivitatea electrică (CE), determinat totalul solidelor dizolvate (TDS) și potențialul redox (Eh) rezultat. Aceste măsurători au fost efectuate cu un multiparametru Orion Star A 324 și cu unor electrozi specifici (Thermo Fisher Scientific) pentru fiecare parametru. Probele au fost conservate cu o soluție de etanol 70% cu conținut de 2 g/l roșu de Bengal. Probele au fost spălate pe o sită de 63 µm, iar reziduul de sedimente a fost conservat păstrat în apă distilată pentru a preveni uscarea specimenelor. În timpul examinării microscopice, au fost efectuate diferite măsurători și observații biometrice pe testul a 100 de testuri/probă selectați aleatoriu: diametrul camerei inițiale și diametrul mare al testului cu o precizie de un micrometru, iar numărul de camere și numărul spiralelor au fost determinate. Datele au fost analizate prin metode statistice cu ajutorul programului PAST 4.08. Datele sugerează că în zona studiată *E. macrescens* are o toleranță largă, deci taxonul care poate supraviețui chiar și uscării temporare a mlaștinii. Distribuția morfometrică a testurilor sugerează clar că specia este de unul de succes în mlaștină. Nivelul ridicat de toleranță și distribuția confirmă ipoteza că indivizi acestei specii ar fi putut ajunge în mlaștină cu ajutorul păsărilor.

A Valea Arsului (Brad környéke) neogén magmatitok hidrotermás átalakulásai, közöttani, ásványtani jellemzése

TÓTH Gergő

Témavezetők: dr. Mosonyi Emília, dr. Forray Lázár Ferenc

Vizsgálatunk tárgya a neogén magma tevékenységhez tartozó szubvulkáni andezites közetek a Brad környéki Valea Arsului köfejtőből. A közetet létrehozó andezites magma geokémiai jellege mészalkáli és közepes káli-tartalom jellemzi, ami a magma szigetiv tevékenység sajátossága. Magas fluidum-tartalma miatt sokféle hidrotermás málási ásvány rakódott le, főleg a hűlési repedések mentén. A zeolitok sajátos kristálytani, hézagos szerkezetük miatt gazdasági jelentőséggel bírnak („molekuláris szűrök”, ion-helyettesítő kapacitás miatt a zeolites víz eltávolítása után, radioaktív hulladék feldolgozásában, gázok szeparálása és tárolásában, víz-tisztításban, szag-elvonásra, gyógyszergyártásban, mezőgazdaságban talajjavításra), ezért fontos a természetes zeolit lelőhelyek előfordulásának feltárása. A zeolittípus meghatározása komoly kihívást jelent, ezért sokféle módszer kombinációjával lehet csupán meghatározni. A dolgozatban ezeket az ásványokat vizsgáltuk, elektronmikroszkóppal és mennyiségi detektorral (SEM+EDS), röntgen pordiffrakcióval (DRX), közettmikroszkópos, sztereomikroszkópos eljárással. A hidrotermás folyamatok igen sokféle zeolit típust eredményeztek, melyek fehér színűek, vagy áttetsző üvegesek, szálas, rozettába csoportosultak vagy prizmás kristályokat képeznek. Az említett módszerekkel meghatározott zeolitok közül megemlítiük a: chabazit, levint és szkolecit. A zeolitok közül sikerült kristálykémiai képleteket is kiszámítani: a kabazit ($\text{Ca}_1[\text{Al}_{1.6}\text{Si}_{5.7}\text{O}_{12}] \cdot 6\text{H}_2\text{O}$), levint ($\text{Ca}_1[\text{Al}_{1.6}\text{Si}_{5.7}\text{O}_{13}] \cdot 6\text{H}_2\text{O}$) és szkolecit ($\text{Ca}_{1.37}[\text{Al}_{0.02}\text{Si}_{5.79}\text{O}_{10}] \cdot 3\text{H}_2\text{O}$) esetén.

Studiul petrografic și mineralologic ai andezitelor neogene hidrotermalizate de pe Valea Arsului (zona Brad)

Conducători științifici: dr. Mosonyi Emília, dr. Forray Lázár Ferenc

Obiectul studiului au fost rocile subvulcanice andezitice aparținând magmatismului Neogen din cariera Valea Arsului, zona Brad. Caracterul geochemical al magmelor generatoare de roci a fost calco-alcalin, cu conținut mediu de potasiu, specific pentru rocile din zona arcurilor insulare. Datorită conținuturilor ridicate de fluide (apă) a avut loc o hidrotermalizare intensă cu depunerea de minerale hidrotermale mai ales în lungul fisurilor de răcire. Zeoliți au o microstructură cristalografică vacuolară specifică, de aceea au importanță economică ("site molecularare" datorită capacitatea lor de schimb cationic după îndepărțarea apei zeolitice, sunt utilizati în reciclarea produselor radioactive secundare, în separarea și stocarea gazelor, în purificarea apei, ca material deodorizant pentru pisici, în industria medicamentelor și în agricultură pentru amendamentul solurilor), de aceea este foarte utilă descoperirea de noi resurse naturale zeolitice. Determinarea tipurilor de zeoliți este o provocare, de aceea stabilirea lor necesită o combinație de metode de cercetare. În lucrarea de față am studiat zeoliții observați în cariera Valea Arsului prin: microscopie electronică cu detectoare cantitative (SEM+EDS), difracția razelor X (DRX), microscopie petrografică și stereomicroscopie. Procesele hidrotermale au dus la formarea a mai multor tipuri de zeoliți, de culoare albă sau transparente sticloase, cu habit fibros grupate în rozete sau fiind prismatice. Zeoliții determinați prin metodele enumerate au fost: chabasitul, levinul și scolecitul. Pentru unii zeoliți am reușit și calculul formulalor cristalo-chimice: chabazit ($\text{Ca}_1[\text{Al}_{1.6}\text{Si}_{5.7}\text{O}_{12}] \cdot 6\text{H}_2\text{O}$), levin ($\text{Ca}_1[\text{Al}_{1.6}\text{Si}_{5.7}\text{O}_{13}] \cdot 6\text{H}_2\text{O}$) și scolecit ($\text{Ca}_{1.37}[\text{Al}_{0.02}\text{Si}_{5.79}\text{O}_{10}] \cdot 3\text{H}_2\text{O}$).

A tekerői (Hunyad megye) jura ofiolit kőzettani és ásványtani vizsgálata

VAGYAS Emőke

Témavezetők: dr. Mosonyi Emília, dr. Forray Lázár Ferenc

A Transzilvanidák területéről, a Capâlnaș -Techereu ausztrikus takaróból két feltárásbeli közetet vizsgáltunk kőzettmikroszkóppal, XRF módszerrel, SEM + EDS és XRD módszerekkel. Az első feltárás közetei erősen hidrotermalizált (karbonátosodott) jura bazaltos piroklasztitok, a másik pedig egy szubvulkáni fáciesű, hólyagüreges, mandulás szövetű, pofíros, piroxén tartalmú, semleges közet, mely epidotosodást, kovásodást, kloritosodást és karbonátosodást szenvedett. Ez utóbbi közet kémiai adatainak feldolgozása eredményeként a TAS andezites mezéjébe vetítődik, a K₂O:SiO₂ es AFM diagramokban pedig a mészalkáli mezőbe. Az ofiolitok nyomelemeinek Spider diagramjában (N-MORB normalizálással) a szubdukcióhoz kötött ofiolitokhoz tartoznak. A közet piroxénjein végzett elektronmikroszkópos mennyiségi vizsgálatok egy augit csoportoztatott piroxént mutattak ki (37% wollastonit, 52.6% enstatit, 10.3% ferrosilit), ami összhangban van a közetek mészalkáli jellegével. A vizsgált amfibolok a hornblende-tschermakit sorozatokhoz tartoznak, a plagioklászok 50% anortitot tartalmaznak, a színes csillámok összetétele pedig a flogopit-annit soraiban 75%-ban flogopit molekula.

Studiul petrografic și mineralologic al ofiolitelor jurasice de la Techereu (județul Hunedoara)

Conducători științifici: dr. Mosonyi Emília, dr. Forray Lázár Ferenc

În lucrare au fost studiate două aflorimente de roci din pârâul Austrică Căpâlnaș-Techereu prin metodele microscopiei petrografice, difracția razelor X (DRx), microscopie electronică cu detectoare cantitative (SEM+ EDS) și fluorescență de raze X (FRx). În primul afloriment au fost piroclastite bazaltice Jurasicce puternic hidrotermalizate (carbonatate), în al doilea- o rocă de compozиție neutră cu piroxeni în facies subvulcanic, cu textură veziculară- amigdaloidă și structură porfirică, care a suferit epidotizare, silicifiere, cloritizare, și carbonatare. Prin prelucrarea datelor geochemice a rocii din aflorimentul din urmă am putut stabili: în diagrama TAS roca se poieștează în câmpul dioritic, iar în diagramele K₂O: SiO₂ și AFM – în câmpul rocilor calco-alcaline. În diagrama Spider pentru elementele rare ale ofiolitelor (prin normalizare la compozиția N-MORB), rocile studiate se proiectează în câmpul ofiolitelor din zona de subducție. Determinările cantitative punctiforme SEM+ EDS au evidențiat un piroxen din grupa augitului (cu compozиția: 37% wollastonit, 52.6% enstatit și 10.3% ferrosilit), care a fost în concordanță cu caracterul calco- alcalin al rocilor. Amfibolii studiați aparțin seriei hornblendă- tschermakit, plagioclazii conțin 50% anortit iar compozиția micelor trioctaedrice, în seria flogopit- annit, au 75% molecule flogopitică (bogată în Mg).